

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

314. An Coadiutoriæ cum futura successione repugnent indultis
Cardinalium, Episcoporum, Prælatorum aliorum, Collegiorum &
Vniversitatum, quæ habent circa collationem beneficiorum in mensibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quaestio 314. Num coadjutoria istiusmodi cum futura successione repugnent indulg. Cardinalium, Episcoporum, Prelatorum aliorum Collegiorum, & Universitatum, quae habent circa collationem beneficiorum in mensibus Papa reservatis.

1. **R**esp. ad primum, nimirum quo ad Cardinales, & Episcopos affirmativè. *Paril. de resign. l. 6. q. 5. n. 70. Gonz. ad reg. 3. gl. f. §. 9. n. 1. Remouch. c. 5. n. 18. Nicol. tit. 1. dub. 8. §. 9. Rota in una Tole- ran. Archipresb. teste Moheda decis. 10. de privileg. per totam. Put. decis. 108. l. 2. apud Gonz. & sic expres- sè de indulg. Cardinalium, quod excludant gratias illas preventivas, & quod ad derogandum illis per coadjutorias requiratur expressa deroga- tio. *Cast. d. tit. de pactis, decis. jur. c. 4. de privileg. Put. Mohed. loc. cit. apud Remouch. loc. cit.* cum enim illi de jure communi intentionem fundatam habeant conferendi beneficia in omni mense vacantia, per talia indulta nihil de novo iis conceditur, nec prop- riè augetur illa ipsis à jure communi concessa fa- cultas, & indulta illa non tam sint privilegia, quam solum removeant impedimenta illis ob- stantia per reservationes apostolicas. *Gonz. ad reg. 3. cancell. gl. 24. n. 24. & seq. Garc. de benef. p. 5. c. 5. n. 7. Remouch. de coadjutor. c. 5. n. 18. Nicolart. in concord. Germ. tit. 1. dub. 8. §. 9. citans pro hoc plures Rotæ de- cis.* Idcirco illi vi illorum indultorum, quae non minus sunt favorabilia, & clausulis aequè prae- gnan- tibus munita, quam ipsa concordata Germ. (quamvis ex eo fortè difficilior illis derogetur, quod insuper, ut dictum, habeant rationem pacti) beneficia coadjutorias affecta in praedictis mensi- bus aliàs reservatis rectè conferunt, cum Papa ci- tra eorumdem indultorum specialem & expressam derogationem aut ipsorum indultorum con- sensum tales coadjutorias concedere nequeat aut soleat.*

2. **R**esp. Ad secundum negativè, nimirum quò ad indulta concessa collegiis, Universitatibus studiorum generalium, & Prelatis, quibus citra assensum juris communis extraordinariè, & ex mera fedis Apostolicæ indulgentia competit fa- cultas nominandi, & providendi de beneficiis va- cantibus in mensibus reservatis. *Remouch. cit. c. 5. n. 18. & ex eo verboreus Nicolart. loc. cit. §. 10.* In- dulta enim in hoc casu mixta favore & privilegio speciali, & emanare plerumque solita ob privatam utilitatem certorum beneficiorum verè per obi- tum in certis mensibus Apostolicis vacantium ca- reant illa juris assistentià, conceduntur salvis non solum preventionibus (ut dictum etiam de con- cordatis Germaniæ) sed & gratiis preventivis, nempe expectativis à Papa concessis aut conce- dendis & aliis beneficiis, quae fortè per manus appositionem à Papa affici solent; uti Papæ tan- quam per manus appositionem affecta manere beneficia, de quibus per gratiam Coadjutorialem disponit, sive super quibus coadjutoriam concedit, sentire videntur *Remouch. & Nicolart. citato Garcia, p. 5. c. 1. n. 174.* qui tamen ibi aliud nihil, quam quod nos *quest. praeced. ex Puteo,* nimirum dubitari de eo, num ex inde nascatur talis affectio impediens collatores ordinarios, & ad illud pro- bandum non valere exemplum de commendis. *Quia etsi hac indulta gratias istiusmodi preventi- vas excluderent, adhuc, quia integra pleniorque potestas inabdicabiliter remanet penes Papam*

concedentem, tacita & virtualis derogatio resul- tans ex contraria Papæ dispositione sufficit. *Remouch. & Nicol. l. cit. citantes Gonz. ad reg. 3. §. 2. proem. n. 2. & 9.* ubi tamen is nihil aliud, quam quòd Papa concedendo Episcopis quatuor aut sex illos menses, adhuc possit in illis cum iis concur- tere; quia penes Papam concedentem manet ead- em & major potestas juxta *c. dudum, de prab. in 6. & quòd Princeps, ut Bald. conf. 326. in fine,* dum com- mittit alteri jurisdictionem, videatur eandem sibi reservare, nisi pro bono pacis permittat expres- se contrarium; & quòd semper autoritas conce- dentis maneat illata & inseparabilis penes eum resideat potestas. Qualia, & non alia, utpote lo- quens de solis Episcopis respectu mensium ordi- natorum habet *Lotter. l. 2. q. 2. n. 26. & 28.* quem insuper citat *Nicol. de cetero ob stare non videtur responsioni,* quod quibusdam hujusmodi indultis inferatur praerogativa gaudendi concordatis Ger- maniae cum decreto irritante, quia praerogativa illa respicere duntaxat potest executionem seu mo- dum conferendi & immittendi taxativè respectu dictorum beneficiorum verè per obitum, non an- tem fidei seu alio modo vacantium vel reservato- rum, aut per collationem, expectativam, aut aliam manus appositionem affectorum, *Remouch. loc. cit. & ex eo Nicol. loc. cit. §. 11.*

Quaestio 315. Quis ortus & progressus Coad- jutoriarum.

1. **R**espond. primò: quòd spectat ad Coadju- torias temporales, fuere ea primitus non aliunde, quam moribus ob insufficientiam Episco- porum, aliorumque Prelatorum ex necessitate pro salute populi, & subditorum introducta; do- nec dein sic jure statutum à Gregor. IX. ut Episco- pis, Archidiaconis & rectoribus quarumcunque Ecclesiarum senio aut morbo impeditis & reddi- tis inhabilibus ad explendum manus suam daren- tur Coadjutores, assignatà illis congruà sustentatione, & ceteris ecclesiae proventibus relictis, quò ad viverent, dictis rectoribus inhabilibus, ut patet ex *tit. de cler. agror. & debilitato. Remouch. tract. de Coadjutor. c. 3. n. 1. vide Thomasin. in vet. & nova Eccl. discipl. p. 2. l. 2. c. 59. n. 7.*

2. **R**esp. secundò. De Coadjutoriarum perpetuarum, sive quae suat cum futura successione, ori- gine nou ita liquet. Illud tamen certum, fuisse eam antiquissimam. *Paril. de resign. l. 7. q. 20. n. 1. Lotter. de re benef. l. 2. q. 25. n. 8.* & non tam jure communi (utpote in quo, ut dictum supra, nullum earum extat vestigium) quam moribus & stylo adin- ventas esse. *Remouch. loc. cit. n. 4. & ex Castador. decis. 2. n. 2. de restit. spoliat. Gonz. ad reg. 3. cancell. gl. 5. §. 9. n. 46. Thomas. cit. c. 59. n. 9. in specie de Coadju- toriis illis perpetuis in beneficiis inferioribus ait: quam certis praesidiis nitantur Coadjutores, quibus ca- nonica suffragantur causa & rationes, tam nutat vacil- latque horum Coadjutorum ratio, quorum succedendi consuetudini nulla favent jura, sed unus Romana curia usus stylusque, ideo & proscripsi sunt à Tridentino Co- adjutores hi omnes spe improba succedendi sibi blandien- tes &c.* Permitti quoque potest, habuisse illas in tantum affinitatis aliquid à jure veteri, in quan- tum legitimè datus coadjutor temporalis, si post decessum Coadjuti inveniebatur dignus, designari solebat per Papam successor. *Remouch. loc. cit. n. 4. & 5. citans Rebuff. in pr. benef. de resign. expres. n. 6.* Et id quidem rationabiliter; tamen enim ut inquit *Lotter. loc. cit. n. 9. & 10. defuncto Coadjutore*

possit